

82) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»080. § 20, stk. 5, 4. pkt., ændres til: »Andre medlemmer end spørgeren har – med en talletid for hver på op til 2 gange à 2 minutter – adgang til at udtale sig under spørgsmålets behandling.««

Til nr. 82

Spørgetiden, der ofte vedrører helt aktuelle problemer, bør kunne udvikle sig til en almindelig levende og dugfrisk minidebat. Den ifølge Folketingstidende 1972–73, spalte 556 f, indførte praksis om, at kun to medlemmer ud over spørgeren kan få ordet, foreslås derfor ophævet.

83) Efter nr. 14 indsættes som nyt nummer:

»081. I § 20, stk. 7, udgår 1. punktum.

Til nr. 83

Mens det kan være rimeligt nok at forbyde spørgsmål, når folketingsvalg er udskrevet (§ 20, stk. 7, 2. pkt.), er der ikke tilstrækkelig grund til at forbyde det i sidste halvdel af september og de første dage af oktober.

84) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»082. I § 20, stk. 7, efter 1. pkt. indsættes: »Spørgsmål, der er ubesvarede ved folketingsårets slutning, overføres af folketingets bureau til den følgende folketingssamling.««

Til nr. 84

Det er kejtet at lade ubesvarede spørgsmål – for eksempel spørgsmål stillet 30. september – bortfalde ved folketingsårets udløb.

85) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»083. I § 21, stk. 2, 2. pkt., udgår ordene »hvilket afgøres uden forhandling.««

Til nr. 85

Hvis et folketingsflertal skulle komme ind på den ulykkelige praksis at nægte at admittere oppositionens forespørgsler, bør der i al

fald kunne finde drøftelse sted om dette problem.

86) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»084. I § 21, stk. 2, indsættes som nyt 3. punktum: »Har forespørgeren ikke fået nogen forespørgsel fremmet i de sidste 18 måneder, bør samtykke ikke nægtes.««

Til nr. 86

Den eneste rimelige grund til at nægte at fremme en forespørgsel er, at den pågældende i for stort omfang lægger beslag på folketingets arbejdstid.

Der anvendes udsagnsordet »bør« og ikke »kan«. Herved undgås diskussion om, hvorvidt den almindelige principudtalelse i grundlovens § 53 – stik imod paragraffens hovedhensigt – skulle afskære folketinget fra i dets egen forretningsorden at indsætte en mere udstrakt mindretalsbeskyttelse end den hidtil gældende.

87) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»085. I § 21, stk. 2, udgår 4.–6. punktum. I stedet for indsættes: »Udsættelse kan ske, for så vidt forespørgerne samtykker deri.««

Til nr. 87

Regeringen bør ikke kunne øve afgørende indflydelse på, hvornår det passer folketinget at behandle en forespørgsel.

Af et flertal (udvalget med undtagelse af FP, DKP og DR):

88) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»086. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved forespørgslens begrundelse må forespørgeren eller ordføreren for forespørgerne tale højst 5 minutter. Efter at ministeren har besvaret forespørgslen, gælder følgende regler: forespørgeren (ordføreren) samt en ordfører for hvert af partierne kan få ordet 2 gange henholdsvis i 15 og 5 minutter. Andre medlemmer kan få ordet 1 gang i 5 minutter. Er forespørgeren (ordføreren) tillige ordfører for sit parti, har han – efter at forespørgslen er begrundet – alene talletid